

तुज, इ प्राणे । ववे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-
परं-अकं-सकं-च-सेट् ।) पञ्चमखरी । इ,
तुज्जति । प्राणे जीवनम् । हिंसायाच्चायामिति
कश्चित् । इति दुर्गादासः ॥
तुज, इ क भाषट्कार्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरां-परं-अकं-सकं-च-सेट् ।) पञ्चमखरी ।
इ क, तुज्जयति । भा दीप्तिः । यद्वाधो निजे-
तवहिंसावलदानानि । इति दुर्गादासः ॥
तुट, शि कलहे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-
परं-अकं-सेट् ।) शि, तुटति अतुटीतु नीचः
परस्परं वचसा । तुतोड । इति दुर्गादासः ॥
तुटम्, पुं, (तुटति नाशयति द्रव्यजातमिति ।
तुट+वाङ्मूलात् उमः ।) उङ्कुरः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥
तुड, इ ङ वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-
आत्मं-सकं-सेट् ।) पञ्चमखरी । इ, तुडति ।
ङ, तुडते । वधो निष्पीडनमिति रमानाथः ।
तुडते पाप्यं पिकः । इति दुर्गादासः ॥
तुड, ञ वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
सकं-सेट् ।) पञ्चमखरी । ञ, अतुतोडतु ।
वधो द्विधाकरणमिति गोविन्दभट्टः । तोडति
मल्लो मल्लाङ्गं भिनत्तौत्थः । इति दुर्गादासः ॥
तुड, शि भेदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-
परं-सकं-सेट् ।) शि, तुडति अतुडोतु तुतोड ।
उपहनने इति कश्चित् । इति दुर्गादासः ॥
तुड्ड, नादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
सकं-सेट् ।) पञ्चमखरी ङइयान्तः । नादरः
अनादरः । तुडुति । मलाभावान्न ऋदुबन्धः ।
इति दुर्गादासः ॥
तुण, श्र जेष्टे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-
सकं-सेट् ।) जेष्टमिह कुटिलीकरणम् । श्र,
तुणति ळ्यं वायुः । तोमिता । इति दुर्गादासः ॥
तुणि, पुं, (तुणति सङ्कोचयतीति । तुण जेष्टे+
“सर्वधातुभ्य इन् ।” उणां । ४।११७। इति
इन् ।) कुणिः । तुनचवः । इत्यमरटीकायां
स्वामी ॥ (अस्य पर्याया गुणाश्च यथा,—
“तुणिसुन्नक आपीनस्तुणिकः कच्छकस्तथा ।
कुटेरकः कान्तलको नन्दिष्ठस्तच्च नन्दकः ॥”
तुणी रक्तः कटुः पाके कषायो मधुरो लघुः ।
तित्तो ग्राही हिमो वृष्यो ब्रणकुलासपित्तजित् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
तुण्ड, स्त्री, (तुण्डते निष्पीडयति अभ्यन्तरस्थ-
द्रव्यमिति । तुण्ड+पचादच् ।) सुखम् ।
इत्यमरः । २।१।५६ । (चक्षुः । यथा,
देवीभागवते । २।१।२६ ।
“आमित्रं स तु विज्ञाय शीघ्रमभ्यद्रवत् खगम् ।
तुण्डयुद्धमथाकाशे तावुभौ समचक्रतुः ॥”
पुं महादेवः । यथा, हरिवंशे भविष्यपर्वणि ।
२५।१५ ।
“नमस्तुण्डाय तुष्याय नमस्तुटितुडाय च ॥”
राजमणिशेषः । यथा, महाभारते । ३।२८।२१।
“तुण्डेन च नलस्तत्र पटुशः पनसंन च ॥”)

तुण्डकेरिका, स्त्री, कार्पासी । इति राजनिर्घण्टः ॥
तुण्डकेरी, स्त्री, (प्रशस्तं तुण्डम् । प्रशंसायां कन् ।
तदीर्त्तं ईरयति वा तत्तुल्यशोभाधारणात् ।
ईर+कर्मण्यण् । स्त्रियां ङीष् ।) विम्बिका ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥ तैलाङ्गुचा इति
भाषा ॥
तुण्डिः, पुं, (तुण्डते निष्पीडयति मध्यस्थद्रव्य-
मिति । तुण्ड+“सर्वधातुभ्य इन् ।” उणां
४।११७। इतीन् ।) सुखम् । चक्षुः ।
इत्युणादिकोषः ॥ नामौ स्त्री । इति शब्दरत्ना-
वली ॥
तुण्डिका, स्त्री, (तुण्डिरेव । तुण्डि+स्वार्थे कन्
टाप् च ।) नाभिः । विम्बिका । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (अस्या गुणा यथा,—
“तुण्डिका चाभिरुचिस्तृणातपित्तनिवारणी ॥”
इति हारीते प्रथमे स्थाने दशमेऽध्याये ॥)
तुण्डिकेरी, स्त्री, कार्पासी । विम्बिका । इत्य-
मरः । २।४।११६ । (अस्या पर्यायाः यथा,
“तुष्टी रक्तफला विम्बी तुण्डिकेरी च विम्बिका ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
अस्या रूपान्तराणि । तुण्डिकेरिका तुण्डि-
केरिः तुण्डिकेरी तुण्डिकेशी । इत्यमरटीका ॥
तुण्डिकेशी, स्त्री, विम्बिका । इति शब्दचन्द्रिका ॥
तुण्डिमः, त्रि, (तुण्डिवृद्धा नाभिरस्य । “तुन्दिलि-
वटेर्मः ॥ ५।२।१४० । इति भः । “वृद्धन्योपधो-
ऽयं तुण्डिः ॥” इति माधवः ।) वृद्धनाभिः ।
वृद्धभाभिमुक्तः । इत्यमरः । २।६।६१ ॥
तुण्डिलः, स्त्री, (तुण्डिरस्थस्येति । सिन्धालेखानां
इत्यच् ।) वृद्धनाभिः । इत्यमरः । २।६।६१ ॥
सुखरः । इत्युणादिकोषः ॥
तुत्य, तु क स्तुतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्तं
चुरां-परं-सकं-सेट् ।) आदौ पञ्चमखरः शेषो
दन्त्यवर्गादयुक्तस्यकारः । तुत्ययति तुत्यापयति ।
स्तुतिराच्छादनम् । इति दुर्गादासः ॥
तुत्यं, स्त्री, (तुदति पीडयत्यनेन । तुद+“पातृ-
तुदेति ॥” उणां २।७। इति चक् । यद्वा,
तुत्य आच्छादने+अच् ।) खर्परीतुत्यम् ।
उपधातुमेदः । तुतिथा इति भाषा । तत्-
पर्यायः । नीलाञ्जनम् २ हरिताम्रम् ३ तुत्य-
कम् ४ मयूरग्रीवकम् ५ ताम्रगर्भम् ६ अम्ब-
तोद्भवम् ७ मयूरतुत्यम् ८ शिखिकण्ठम् ९
नीलम् १० । इति राजनिर्घण्टः ॥ तुत्याञ्जनम्
११ शिखिग्रीवम् १२ वितुन्नकम् १३ मयूर-
कम् १४ । इत्यमरः । २।६।१०१ ॥ तूतकम् १५
वृषातुत्यम् १६ वृतामदम् १७ । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ अस्य गुणाः । कटुत्वम् । कषाय-
त्वम् । उष्णत्वम् । श्वित्रनेत्रामयनाशित्वम् ।
सर्वविषदोषप्रमनत्वम् । वान्तिकारकत्वञ्च ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ क्षारत्वम् । निर्मलत्वम् ।
लघुत्वम् । भेदकत्वम् । कृमिकण्डुककफनाशि-
त्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ * ॥
“तुत्यं वितुन्नकं चापि शिखिग्रीवं मयूरकम् ।

तुत्यं ताम्रोपधातुर्हि किञ्चित्ताम्रेण सङ्गवेत् ॥
किञ्चित्ताम्रगुणं तस्माद्वक्ष्यमाणगुणञ्च तत् ।
तुत्यकं कटुकं चारं कषायं वामकं लघु ॥
लेखनं भेदनं शीतं चक्षुष्यं कफपित्तहृत् ।
विषाणकुष्ठकण्डूघ्नं खर्परं चापि तद्गुणम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ॥
(अस्य शोधनविधिर्यथा,—
“ओतोव्निष्ठासमं तुत्यं सचौद्रं दृङ्गणाङ्गुलम् ।
त्रिधा सुपुटितं शुद्धं वान्तिभान्तिविवर्जितम् ॥”
अन्यच्च ।
“गन्धकेन समं तुत्यं तुत्यार्द्धनाह्वयामकम् ।
वान्तिभान्ती यदा न स्तस्तदा सिद्धिं विनिर्दि-
शेत् ॥”
शोधितस्यास्य गुणा यथा,—
“तुत्यं सकटुकचारं कषायं विशदं लघु ।
लेखनं भेदि चक्षुष्यं कण्डूकृमिविषापहम् ॥”
इति वैद्यकरत्नसारसंयधे चारण्यसारणाधि-
कारे ॥)
रसाञ्जनम् । यावा । इत्युणादिकोषः ॥ अग्निः ।
इति संक्षिप्तसारे उणादिवृत्तिः ॥ अयौ पुं ।
इति हेमचन्द्रः ॥
तुत्यकं, स्त्री, (तुत्यमेव । स्वार्थे कन् ।) तुत्यम् ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ (अस्य गुणा यथा,—
“तुत्यकं कटुकं चारं कषायं वामकं लघु ।
लेखनम्भेदनं शीतं चक्षुष्यं कफपित्तहृत् ।
विषाणकुष्ठकण्डूघ्नं खर्परं चापि तद्गुणम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
तुत्या, स्त्री, (तुत्य+टाप् ।) नीलौष्ठः । चूडैला ।
इत्यमरः । २।४।६५ ॥ महानीली । इति
राजनिर्घण्टः ॥
तुत्याञ्जनं, स्त्री, (तुत्ययति तुत्यातै वा । तुत्य+
अच् । तुत्यञ्च तदञ्जनञ्चेति कर्मधारयः ।)
उपधातुविशेषः । तुत्यम् । इत्यमरः । २।६।१०१ ॥
तुद, ञ प्र औ वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदां-उभं-सकं-अनिट् ।) ञ प्र, तुदति तुदते ।
औ, तोत्ता । यथ इह आन्तस्थ रूपम् ।
तुदोद गदया चारिम् । इति भट्टिः ॥ विष्णु-
स्तुदः । इति दुर्गादासः ॥
तुन्द, स्त्री, (तुदतीति । तुद+“अन्दादयश्च ॥”
उणां ४।६८ । इति दन् । तुदेर्नुमच इत्युक्तेर्नुम
ततो दस्य लोपः ।) उदरम् । इत्यमरः ।
२।६।७७ ॥
तुन्दकूपिका, स्त्री, (चूद्रः कूपः कूपिका । तुन्दस्य
उदरस्य कूपिकेव ।) नाभिः । इति हेमचन्द्रः ।
३।२।७० ॥
तुन्दकूपी, स्त्री, (तुन्दस्य उदरस्य कूपी चूद्रकूप
इव ।) नाभिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
तुन्दपरिमार्जः, त्रि, (तुन्दसुदरं परिमार्जतीति ।
परि+स्वज+अण् ।) तुन्दपरिस्वजः । इत्य-
मरटीकायां रमानाथः ॥ (अलसादयञ्च तुन्द-
परिमार्ज एव ।” इति सिद्धान्तकौमुदी । पां
३।२।५॥)